

بسم الله الرحمن الرحيم

بخش اول

بسم الله الرحمن الرحيم
مَا تَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْشِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا. **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ آبَائِهِ السَّلَامَ** عَلَیْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَ دِيَانَ دِیْنِهِ السَّلَامَ عَلَیْكَ يَا خَلِیْفَهُ اللَّهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامَ عَلَیْكَ يَا خُجَّهَ اللَّهِ وَ دَلِیلَ ارَادَتِهِ السَّلَامَ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامَ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَام. **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مَوْلَايَ صَاحِبِ الزَّمَانِ**.
در آغاز کلام باید به سرورم (عجل الله تعالی فرجه) به مناسبت شهادت جانسوز رهبر عظیم الشان انقلاب، خامنه ای عزیز حکیم، تسلیت عرض کنم و از آن حضرت دعای خیر برای یکایک ملت بزرگ ایران و بلکه همه مسلمین جهان و همه خدمتگزاران اسلام و انقلاب و ایثارگران و یازماندگان شهدای نهضت اسلامی و به خصوص جنگ اخیر و برای خود حقیرم را تقاضا نمایم.

تکیه زدن بر محل جلوس دو پیشوای عظیم الشان، کاری سخت است

بخش دوم

قسمت دوم کلام من، با ملت بزرگ ایران است. ابتدائا باید وضع و موقف خود در باب رأی مجلس محترم خبرگان را مختصرا بیان نمایم. این خادم شما، سید مجتبی حسینی خامنه ای، هم زمان با شما و از طریق سیمای جمهوری اسلامی از نتیجه رأی مجلس محترم خبرگان مطلع شدم. برای بنده تکیه زدن بر جایی که محل جلوس دو پیشوای عظیم الشان، خمینی کبیر و خامنه ای شهید بوده، کاری سخت است؛ زیرا این کرسی، سابقه جلوس کسی را داراست که بعد از بیش از ۶۰ سال مجاهدت در راه خدا و گذشتن از انواع لذایذ و راحتی ها، به گوهری تابناک و چهره ای ممتاز، نه فقط در عصر حاضر، بلکه در طول تاریخ حکمرانان این کشور، بدل شده است. هم حیات و هم نوع مرگ او عجین باشکوه و عزتی ناشی از تکیه به حق بود.

کوهی از صلابت را دیدم

من این توفیق را داشتم که بیکر ایشان را بعد از شهادت زیارت کنم؛ آنچه دیدم، کوهی از صلابت بود و شنیدم که مشت دست سالمش را گرّه کرده بود. در مورد وجوه مختلف شخصیت ایشان، اهل اطلاع باید مدت ها چیزها بگویند. در این مجال اکتفا به همین مجمل نموده، تفصیلا را واگذار به موقعیت های مناسب دیگری می کنم. این است علت سختی تکیه بر کرسی رهبری بعد از چنین کسی. تتمیم این فاصله، تنها با استعانت از حضرت حق و یاری شما مردم، ممکن است.

حضور مردم، دوست را به تحسین و دشمن را به حیرت واداشت
در ادامه لازم است نکته ای را که ربط مستقیمی به اصل کلام بنده دارد، مورد تأکید قرار دهم؛ آن نکته این است که از جمله هنرهای رهبر شهید و سلف کبیر ایشان، وارد کردن مردم در همه عرصه ها و بصیرت و آگاهی دادن مستمر به ایشان و در مقام عمل، تکیه بر نیروی آنان بود. ایشان این طور معنای حقیقی جمهور و جمهوریّت را فعلیت بخشیدند و از عمق جان هم به آن معتقد بودند. اثر واضح این مطلب در این چند روزی که کشور بدون رهبر و بدون فرمانده کل قوا بود، دیده شد، بصیرت و هوشمندی ملت بزرگ ایران در واقعه اخیر و پایمردی و شجاعت و حضورش، دوست را به تحسین و دشمن را به حیرت واداشت. این شما مردم بودید که کشور را رهبری و اقتدار آن را ضمانت کردید. آیه ای که در صدر این نوشتار آوردم، به این معنی است که هیچ آیینی از آیات الهی نیست که یا مهلتش تمام شود یا به فراموشی سپرده شود، مگر اینکه از ناحیه حضرت حق (جل و علا)، مثل یا برتر از آن به جایش داده شود. مناسبت استفاده از این آیه شریفه، این نیست که این بنده در حد رهبر شهید باشم؛ چه رسد به اینکه بخوام برتر از ایشان فرض شوم، بلکه جهت ذکر آیه مبارکه، توجه دادن به نقش بیجا و پررنگ شما ملت عزیز است. اگر آن نعمت عظمی از ما سلب شد، به جایش بار دیگر حضور عمارگونه ملت ایران به این نظام، اعطا گشت. این را بدانید اگر قدرت شما در صحنه ظاهر نشود، نه رهبری و نه هیچ یک از دستگاه های مختلف که شأن واقعی آن ها خدمت به مردم است، کارایی لازم را نخواهند داشت.

برای اینکه این معنا بهتر صورت تحقق پیدا کند، اولاً باید به یاد خداوند تبارک و تعالی و توکل بر حضرتشان و توسل به انوار طیبه معصومین (صلوات الله علیهم اجمعین)، چون اکسیر اعظم و کبریت احمری نگریسته شود که تضمین کننده انواع گشایش ها و ظفر قطعی بر دشمن است. این مزیت عظیمی است که شما واجد آن و دشمنانتان، فاقد آن هستند.

ثانیا، باید بر وحدت بین آحاد و اقشار ملت که معمولا در مواقع مضیقه نمود خاصی پیدا می کند، خدشه ای وارد نشود. این امر با صرف نظر کردن از نقاط مورد اختلاف، تحصیل خواهد شد. ثالثا، باید حضور مؤثر در صحنه حفظ شود؛ چه به صورتی که در این روزها و شب های جنگ از خود نشان دادید و چه به صورت انواع نقش آفرینی های مؤثر در عرصه های مختلف اجتماعی، سیاسی، تربیتی، فرهنگی و حتی امنیتی. مهم این است که نقش صحیح، بدون خدشه به وحدت اجتماعی، به خوبی درک و تا حد ممکن به اجرا گذاشته شود. یکی از وظایف رهبری و بعضی مسئولین دیگر، گوشزد کردن بعضی از این نقش ها به آحاد یا اقشار جامعه است. از این رو اهمیت حضور در مراسم روز قدس ۱۴۴۷ را یادآور می شوم که باید عنصر دشمن شکنی در آن مورد توجه همگان باشد.

رابعا، از کمک و یاری به یکدیگر فروگذار نکنید. بحمدالله خصلت همیشگی بیشتر ایرانیان، جز این نبوده و انتظار می رود که در این روزهای خاص که طبعاً بر بعضی از آحاد ملت سخت تر از بقیه می گذرد، این مطلب جلوه بیشتری داشته باشد. در همین مجال از دستگاه های خدماتی می خواهم که در این جهت از هرگونه یاری و اعانت به آن آحاد عزیز ملت و به ساختارهای مردمی امدادی دریغ ننمایند.

اگر این جهات مراعات شود، راه وصول شما ملت عزیز به روزهای عظمت و شکوه، هموار خواهد بود. نزدیک ترین مصداق آن، می تواند بادن الله ظفر بر دشمن در جنگ فعلی باشد.

رهبر معظم انقلاب اسلامی نخستین پیامشان را خطاب به ملت ایران، نیروهای مسلح و کشورهای منطقه صادر کردند

صلابت، صداقت، صراحت

حضرت آیت ا... سید مجتبی حسینی خامنه ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی، در نخستین پیامشان که ۷ بند داشت، خطاب به ملت بزرگ ایران، نیروهای مسلح کشورمان، کشورهای منطقه و دشمنان، مسائلی را مطرح کرده و راهبرد کشور را در شرایط فعلی مشخص کردند.

فقدان رهبری، داغی سنگین بر قلوب همگان

بخش ششم

در قسمت ششم کلام، روی سختم با رهبر شهید مان است. رهبر! با رفتن خود داغ سنگینی بر قلوب همگان وارد کردید. شما همیشه مشتاق این عاقبت بودید تا بالاخره حضرت حق، آن را در حال تلاوت قرآن کریم در صبحگاه روز دهم رمضان المبارک به شما اعطا فرمودند. مظلومیت های زیادی را مقتدرانه و با حلم تحمل کردید و خم به ابرو نیاوردید. بسیاری قدر واقعی شما را نشناختند و شاید مدت ها بگذرد تا انواع حجاب ها و موانع کنار رود و زوایایی از آن معلوم شود. امیدواریم از قتل مقام قربی که در جوار انوار طیبه و صدیقین و شهدا و اولیا برایتان فراهم گشته، بازهم به فکر پیشرفت این ملت و همه ملت های جبهه مقاومت بوده باشید و برای آن وساطت نمایید، همچنان که در حیات دنیوی خود چنین بودید. ما با شما عهد می بندیم که برای اعتلای این پرچم که پرچم اصلی جبهه حق است و برای وصول به مقاصد مقدس جنابتان، با تمام وجود تلاش کنیم.

قدردانی از حمایت ها

بخش هفتم

در قسمت هفتم از همه بزرگوارانی که بنده را مورد حمایت خود قرار داده اند، از جمله مراجع عظام تقلید و شخصیت های مختلف فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و از آحاد مردم که در تجمعات پُرشکوهی برای ابراز بیعت مجدد با نظام حاضر شده اند و همچنین از مسئولین قوای ثلاثه و شورای موقت رهبری به خاطر حسن تدابیر و اقدامات، تشکر می نمایم. حضرت حجت^(ع)، طلب عزت ملت ایران را از شما خواستاریم!

امیدوارم الطاف خاصه الهیه در این ساعات و ایام پرفیض شامل همه ملت ایران و بلکه همه مسلمین و مستضعفین عالم شود.

و در نهایت از سرورمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) تقاضا می کنم در این باقی مانده از مدت لیالی و ایام قدر و ماه مبارک رمضان، از درگاه حضرت حق (جل و علا) برای ملت ما غلبه قاطع بر دشمن و همچنین عزت و وسعت و عافیت و برای رفتگان شان، مقامات و عافیت اخروی را طلب نمایند.

والسّلام علیکم ورحمه الله وبرکاته و تحیاته

سید مجتبی حسینی خامنه ای

۲۱ اسفند ۱۴۰۴ مطابق با

۲۲ رمضان المبارک ۱۴۴۷

تنگه هر مز همچنان مسدود بماند

بخش سوم

قسمت سوم کلام بنده، تشکر صمیمانه از رزمندگان شجاعمان است که در شرایطی که ملت و وطن عزیزمان به طور مظلومانه ای مورد تهاجم رؤس جبهه استکبار قرار گرفته، با ضربات کوبنده خود، راه دشمن را سد کرده اند و آنان را از توهم امکان تسلط بر میهن عزیز و احیاناً تجزیه آن خارج نموده اند. برادران عزیز رزمنده! خواست توده های مردم، ادامه دفاع مؤثر و پشیمان کننده است. همچنین قطعاً همچنان از اهرم مسدود کردن تنگه هر مز باید استفاده شود. در مورد گشودن جبهه های دیگری که دشمن در آن تجربه ناچیزی دارد و به شدت در آن آسیب پذیر خواهد بود، مطالعاتی صورت گرفته است و فعال سازی آن در صورت استمرار وضع جنگی و بنا بر رعایت مصالح، صورت خواهد گرفت. همچنین از رزمندگان جبهه مقاومت تشکر صمیمانه دارم. ما، کشورهای جبهه مقاومت را بهترین دوستان خود می دانیم و امر مقاومت و جبهه مقاومت، جزئی جدایی ناپذیر از ارزش های انقلاب اسلامی است. بی تردید همراهی اجزای این جبهه با یکدیگر، مسیر تخلص از فتنه صهیونی را کوتاه تر می نماید؛ همچنان که دیدیم یمن شجاع و مؤمن، دست از دفاع از مردم مظلوم غزه برنداشت و حزب الله فدائار علی رغم همه موانع به یاری جمهوری اسلامی آمده است و مقاومت عراق هم دلیرانه همین خط را در پیش گرفته است.

همدردی عمیق خود را با بازماندگان شهدای والامقام اعلام می دارم

بخش چهارم

در قسمت چهارم، روی سخن بنده با کسانی است که در این چند روز به نوعی آسیب دیده اند؛ چه آنان که داغ شهادت عزیز یا عزیزی را تجربه کرده باشند، چه کسانی که دچار مجروحیت شده باشند و چه افرادی که به خانه و کاشانه یا محل کسب و کارشان صدمه وارد شده باشد. در این قسمت اولاً، همدردی عمیق خود را با بازماندگان شهدای والامقام اعلام می دارم. این براساس تجربه مشترکی است که من با این بزرگواران دارم؛ به غیر از پدرم که داغ فقدان حضرتش امری عمومی شده، همسر عزیز و باوفایم را که امیدها به ایشان داشتم و خواهر فداکارم که خود را وقف خدمت به والدینش کرده بود و عاقبت مرد خود را گرفت و همچنین طفل خردسالش را، و همسر خواهر دیگرم را که انسانی عالم و شریف بود، به کاروان شهدا سپرده ام. اما آنچه صبر بر مصائب را ممکن و حتی آسان می سازد، توجه به وعده حتمی و قطعی الهی بر اجرای پرارج برای صابران است، لذا باید صبر کرد و به لطف و دستگیری حضرت حق (جل و علا) امید و اعتماد داشت.

ثانیا، این اطمینان را به همگان می دهم که ما از انتقام خون شهدای شما صرف نظر نخواهیم کرد؛ انتقامی که درنظر داریم، فقط مربوط به شهادت رهبر عظیم الشان انقلاب نیست، بلکه هر عضوی از ملت که توسط دشمن شهید می شود، خود موضوع مستقلی برای پرونده انتقام است. البته مقدار محدودی از این انتقام تا به حال صورت عینی پیدا کرده است، ولی تا حد کامل آن حاصل نشود. همچنان این پرونده بر روی بقیه پرونده ها خواهد بود و به خصوص نسبت به خون اطفال و کودکانمان حساسیت بیشتری خواهیم داشت، لذا جنایتی که دشمن به طور عامدانه در مورد مدرسه شجره طیبه میناب و بعضی موارد مشابه مرتکب شده، شأن خاصی در این رسیدگی دارد.

ثالثا، حتماً جانبازان این حملات باید خدمات درمانی مناسبی را به طور رایگان دریافت نموده و از بعضی مزایای دیگر بهره مند گردند.

رابعا، تاجایی که وضع فعلی اجازه دهد، باید برای جبران خسارت های مالی واردآمده به امکنه و اموال شخصی، اقدامات کافی تعریف شده و مورد اجرا واقع شود. دو مورد اخیر به منزله تکلیفی لازم الاجرا برای مسئولین محترم است که باید آن را اجرا کرده و گزارش آن را به بنده بدهند.

ما از دشمن، غرامت خواهیم گرفت

نکته ای که باید گوشزد نمایم، این است که به هرصورت، ما از دشمن غرامت خواهیم گرفت و اگر امتناع کند، به اندازه ای که تشخیص بدهیم، از اموالش برخوایم داشت و اگر آن هم مقدور نباشد، به همان اندازه از اموالش را نابود خواهیم کرد.

کشورهای همسایه، تکلیفشان را با متجاوزین معلوم کنند

بخش پنجم

قسمت پنجم کلام، خطاب به سران و رده های مؤثر در بعضی از کشورهای منطقه است. ما با پانزده کشور همسایگی خاکی یا آبی داریم و همیشه مایل به ارتباط گرم و سازنده با همه آنان بوده ایم و هستیم، لکن دشمن از سال ها قبل به تدریج پایگاه هایی اعم از نظامی و مالی را در بعضی از این کشورها احداث کرده تا تسلط خود بر منطقه را تأمین نماید. در هجوم اخیر، بعضی از پایگاه های نظامی مورد استفاده قرار گرفت که طبعاً ما همان طور که هشدار صریح داده بودیم و بدون اینکه تعرضی به آن کشورها صورت دهیم، صرفاً همان پایگاه ها را مورد حمله قرار داده ایم. از این پس بازهم به ناچار این کار را ادامه خواهیم داد، گرچه همچنان معتقد به لزوم دوستی بین خود و آن همسایگانمان می باشیم. این کشورها باید تکلیف خود را با متجاوزین به وطن عزیزمان و قائلین آحاد مردم ما معلوم کنند. من توصیه می کنم هرچه زودتر آن پایگاه ها را تعطیل کنند، چون لایذ تا به حال فهمیده اند که ادعای برقراری امنیت و صلح از سوی آمریکا دروغی بیش نبوده است. این امر باعث می شود تا با ملت های خودشان که عموماً از همراهی با جبهه کفر و رفتار تحقیرآمیز آن ناراضی هستند، پیوند بیشتری پیدا کرده و بر ثروت و قدرتشان افزوده شود. باز تکرار می کنم نظام جمهوری اسلامی بدون اینکه بخواهد سلطه و استعماری را در منطقه راه بیندازد، برای اتحاد و رابطه متقابل گرم و صمیمانه با همه همسایگان، آمادگی کامل دارد.